

Куценко С.В.

*викладач кафедри хореографії та художньої культури
Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини*

РОЛЬ НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ХОРЕОГРАФІЇ ЗАСОБАМИ НАРОДНО-СЦЕНІЧНОГО ТАНЦЮ

Вагомою особливістю ефективного протікання всього процесу формування творчого потенціалу студента-хореографа засобами народно-сценічного танцю є поєднання творчої та науково-дослідної роботи. Така форма організації навчального процесу є одним із важливих показників становлення творчого вчителя хореографії на шляху соціально-професійної зрілості. Адже вона створює можливість реального співробітництва між викладачем та студентами, посилює інтерес до обраної діяльності.

Результати досліджень впливу науково-дослідної роботи студента на його професійне становлення як вчителя опубліковані в наукових працях В. Буряка, А. Водовоз, Н. Глозової, І. Карнаухової, В. Кузя, П. Підкасистого, Л. Сущенко, А. Яновського, та ін. Аспект формування творчого потенціалу студентів засобами науково-дослідної роботи відображений в працях В. Труш, О. Волкової, Т. Гончарук, І. Драча, Н. Саприкіної та ін.

Ми вважаємо, що науково-дослідна робота є невід'ємною складовою як професійної, так і творчої підготовки майбутніх учителів хореографії, і відіграє неабияку роль у процесі формування їх творчого потенціалу.

Науково-дослідна праця студентів-хореографів, як одна із форм пізнавально-творчої діяльності, забезпечуючи формування інтелектуальної активності є логічним продовженням аудиторної роботи, яка сприяє активізації навчально-пізнавальної діяльності, творчому оволодінню знаннями, реалізації творчих здібностей, умінь і навичок дослідницького характеру, суттєвому поглибленню знань з певної дисципліни.

Народно-сценічний танець, як навчальна дисципліна та як вид хореографічного мистецтва володіє широким спектром цікавої та актуальної на даний час проблематики для наукового дослідження. Це і філософські аспекти, психолого-педагогічні, теоретико-методологічні та ін. Всі вони спрямовані на формування професійної компетентності фахівця в галузі хореографії, в основі якої закладений творчий потенціал.

Актуальною є думка професора О. Олексюк, яка вважає, що участь майбутніх фахівців у систематичній науково-дослідній діяльності полягає у зборі фольклорного матеріалу [2, с. 171]. Адже збір та дослідження хореографічного фольклору, є формою активізації механізму творчого пошуку, аналізу, систематизації, обробки та реалізації автентичного фольклору в процесі перенесення його на сцену. В результаті такої діяльності студента-хореографа стимулюються мотиви творчого пошуку та власне потреби в творчості та самореалізації.

Практика показує, що залучення студента-хореографа до науково-дослідної роботи розширює кругозір, надихає на самовдосконалення, формує наполегливість та працелюбність. Дієвою формою тут може бути підготовка індивідуальних навчально-дослідних та творчих завдань, що значно сприяє ґрунтовному засвоєнню різних аспектів теорії і методики народно-сценічного танцю. Проведення олімпіад, з метою підвищення інтересу до поглибленого вивчення дисципліни, максимального оволодіння теоретичними знаннями та практичними навичками.

Особливе значення мають дослідження наукових аспектів танцювальної діяльності в наукових гуртках та проблемних групах.

Основною метою такого роду організації наукової роботи студента-хореографа є забезпечення його активного включення у науково-пошукову діяльність, де здобуваються та усвідомлюються нові факти в процесі дослідження хореографічної теорії та практики.

Кінцевим результатом такої роботи є написання одноосібних та у співавторстві з викладачами наукових статей хореографічної спрямованості де

присутні вимоги наявності елементів новизни, творчості, що певною мірою мотивує узагальнити свої думки, викладаючи їх найбільш ясним чином та розуміючи висновки отриманих результатів, що є важливим для розвитку пізнавальних і творчих компетенцій студентів.

Результативною складовою у процесі формування творчого потенціалу майбутнього педагога-хореографа виступає і участь у науково-практичних та науково-методичних конференціях, семінарах, круглих столах. Вивчаючи ту чи іншу проблематику теорії і практики народно-сценічного танцю з кінцевим оприлюдненням власних досліджень, студенти мають змогу генерувати оригінальні ідеї, висувати припущення, визначати цілі, завдання, методи, етапи й шляхи пошуку, порівнювати та аналізувати. В результаті чого формується творче та критичне мислення, увага, а також ряд важливих якостей особистості для процесу формування творчого потенціалу.

Отже, на сьогоднішній день важливим напрямом роботи в процесі підготовки майбутнього вчителя танцю постає проблема інтеграції наукового знання і творчої діяльності, де важливими виступають завдання формування дослідницьких та творчих здібностей, вміння аналізувати та систематизувати нову інформацію, створювати, перевіряти та втілювати власні гіпотези на практиці. Слід зазначити, що основною метою цього процесу є формування як первинного досвіду самостійного авторського вирішення наукових проблем, так і творчого потенціалу майбутнього вчителя хореографії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Микитюк О.М. Науково-дослідна робота у вищих навчальних закладах // Енциклопедія освіти / [Акад. пед. наук України; відповід. ред. В.Г. Кремень]. – К.: Юрінком Інтер, 2008. – 432 с.
2. Олексюк О.М. Педагогіка духовного потенціалу особистості: сфера музичного мистецтва / О.М. Олексюк, М.М. Ткач. – К.: Знання України, 2004. – 264 с.
3. Сисоєва С.О. Основи педагогічної творчості: Підручник / Сисоєва С.О. – К.: Міленіум, 2006. – 344 с.